

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

Редакція й Адміністрація:
Львів, Ринок Ч. 15 П. ПОВ.
Телефон Редакції 246-46
Телефон Адміністрації 228-41
Телефон Друкарні 228-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 504.000
"Балзу "Лесіах Ланго
Прага "Діло".
Рукописів не повертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:

місячно (з книжкою) . . . 3.00 злот.
чвертьрічно . . . . . 15.00 "
піврічно . . . . . 30.00 "
річно . . . . . 60.00 "

В АМЕРИЦІ 1.50 дол. у че.
ХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 1.50 дол. п.
ОДИН ПРИМІРНИЙ 20 СЕТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО
КНИЖКУ 6-НИ "ДІЛО" В ОБ'ЄМІ 10-15 АРКУШІВ ДРУКУ.

КОПУНИ ПРОСВІТИ

ФУТБОЛЬНИЙ "ТУРНІР ЧОТИРЬОХ"

Субота 25. ц. м.

Год. 4:15 поп.

Дністер — Степ

Год. 5:45 поп.

Зоря — Україна

Ціни вступу: 0:50 злот. і 1 злот.

Неділя 26. ц. м.

Год. 4 поп.

Степ — Зоря

Год. 5:30 поп.

Дністер — Україна

Всі на площу Сокола-Батька!

Повстанчий рух на Східній Україні

В НАСВІТЛЕННІ ФРАНЦУЗЬКОГО ЩОДЕННИКА.

Як подає кореспондент "Парі Міді" з Риги, Москва поважно занепокоєна повстанчим рухом в УССР. Українські селянські маси не криють ворожого ставлення до офіційної соціалістичної політики, зокрема у зв'язку з недалекими виборами.

Московський уряд зосередив в УССР поважні збройні сили, зокрема спеціальні частини

ГПУ, що мають перевести велику чистку, в першу чергу у промислових околицях УССР, де ГПУ викривало чимало терористичних осередків, далі армію, де у старшинському корпусі помітні націоналістичні симпатії, вкінці КП(б)У.

У кількох минулих місяцях розстріляли понад 30-ох визначних українських комуністів, 9-ох членів політбюро партії арештовано.

ОПОВІСТКА.

Розширеною Міністерства Циркулю в день 15. 12. 1937. В З. Р. П. 2. 57. поз. 626, постановили в § 1. точка б), що в Кооперативі, в яких суми вкладів особистостям або іншим платити не перевищують суми 3 мільйонів золотих найвищою границею відсотків мусить бути починати від 1. 7. 1938, стопа 5% річно.

Повідомляємо тому, що всі вклади до обороту зложени в Народній Торговлі від 1. 7. 1938, одразу будуть будувати на 5% річно згідно з обов'язковими законами постановили.

Окрема повідомлення про це викласти не будемо.

Дирекція "Народної Торговлі".

Генляйн знову їде до Лондону.

У Лондоні сподіються, що небагом — мабуть у 2-ох найближчих тижнях — приїде до

Лондону Генляйн зі своїм заступником д-ром Кундтом.

Взаємини між німецькою та італійською поліцією.

Німецьке інформаційне бюро повідомляє урядово:

У закордонній пресі появилася поголовка, немовби шеф німецької поліції Гімлер подавав некорисні вісті про Італію, Муссоліні та італійську поліцію. Ті вістки неправдиві, вони походять з ворожої кампанії проти обох держав.

ОБОВ'ЯЗОК ПРАЦІ В НІМЕЧЧИНІ.

Марш. Герінг, як повноважний Гітлера для переведення 4-літнього плану, видав декрет у справі доповню робочих рук для здійснення того плану. Для всіх фізично здібних чоловіків і жінок введено тимчасово загальний обов'язок праці.

Великий муфті Єрусалиму вернувся до Бейруту.

Великий муфті вернувся до Бейруту, відки він несподівано виник перед кількома днями. Виявилося, що він їздив у Ліванські гори, куди хоче перенестися на зіт.

ЖИДІВСЬКА ІМІГРАЦІЯ ДО ПАЛЕСТИНИ МАЛІЄ.

У квітні приїхало до Палестини 115 іммі-

грантів, між ними лише 57-ох жидів. Є це найменша цифра від 5-ох років.

СУТИЧКА.

В Єрусалимі діяло до арабсько-жидівської сутички: 2-ох арабів убитих, 7-ох арабів і 3-ох жидів ранених.

Господарська контроля в Японії.

ПРОГРАМА ГОСПОДАРСЬКОЇ МОБІЛІЗАЦІЇ.

Домей подає: Після вчорашнього засідання уряд повідомив у офіційному комунікаті, що не звважаючи на поважні військові успіхи він мусить рахуватися з тим, що війна з Китаєм продовжується.

Найважливішим завданням уряду є: засобити армію у харчі та військові матеріали. Щоб виконати це завдання, уряд мусить перекласти в краю сувору господарську контролю.

Японський уряд оголосив програму майбутньої господарської мобілізації. Згідно з нею на випадок війни впровадять контролю цін, примусове виконання сурогатів, контролю спожиття предметів першої потреби, перешкодають продажі мушкетів та обмеження ужитку деяких сировин.

Уряд приготував повну контролю продажі всіх продуктів

Лиш москалі можуть мешкати в Ленінграді та в околиці!

На основі декрету наркому внутрішніх справ соціалістичної громадянської першої російської революції мусять покинути уфотифіковану см-

гу довкола Ленінграду, у промірі 200 км довкола міста

Бажана віднова у гарячковому темпі.

Львів, 24. червня 1938.

Нехай нікого не здивує, що ця справа попадає на це переднє газетне місце. Не має вона нічого спільного з високою політикою та всежко мири її з миром актуальності, то можна сміло твердити, що в останньому часі ніхто справа не порушила так глибоко громадянства не тільки нашого краю але й цілої держави, як ота назерхня віднова, оті генеральні порядки, що їх тепер у нас переводять. Діється багато важливих та цікавих річей у широкому світі й у нас, але сьогодні мабуть не знайдете у нас гурта людей, в якому говорили б про що інше, як про ремонт каміниць чи біленька плити.

Цією справою широко займається польська преса. Довказом цього є хочби стаття п. н. "Віднова фасада", в якій варшавський "Час" (ч. 169, з 22-го червня ц. р.) гостро виступає проти того назерхнього порядку за всяку ціну, порядку, що має закрити внутрішню неохайність. Автор, інж. Ф. пише: Подрапаної фасади або непоштованих дощок, які назерхнені мурів аж непоштованих плити ми не потребуємо стільки, бо вбогість — це не стид. Краща подрапана стіна, а за нею чистота, як бруд і фетор замасковані свіжою покаястрованою фасадом. Перше — це поступ дурне — толмування первісності і відсталості".

Свого часу писали ми про те, що прем'єр ген. Складішевський дав наказ, що у цій державі треба перевести генеральний порядок, тобто у містах та селах треба довести до пристойного вигляду доми, огорожі, подвір'я і т. д. Адміністраційна влада звалався переводити цей наказ ригористично в життя. Отже власники реальностей — як ми про це згадували — дістали у свою чергу наказ до 14-ти днів відремонтувати фасади каміниць, фронти вікна, вибрукувати подвір'я, привести до порядку парки. Кожний сирій громадянин відразу відував, що хоч не можна мати нічого проти розпорядку, який вказує завести назерхній лад і порядок у містах, то всеж короткий реченьце не дасть змоги власникам реальностей перевести те, чого від них вимагають, особливо у тому розмірно важкому фінансовому становищі, в якому велика частина власників реальностей сьогодні знаходиться.

Визначив свій короткочасний розпорядок адміністраційна влада рахувала на те, що в теперішньому часі такого великого безро-

Замало ще використовуємо фахові ШКОЛИ.

Скінчився шкільний рік і перед батьками повстає знов питання куди, до якої школи посилати дітей. Це питання сьогодні таке важке, що хоча бодай у формі часописної статті зорієнтувати їх у великій кількості цих фахових шкіл. Бо про ці школи головню йде.

Журба до якої школи посилати дитину перед війною явище незнане, бо тоді суспільна структура була така, що з класово-класичної гімназії й відповідала — адвокат, священник, учитель, лікар і урядник. Ця гімназія давала все — знання, пошесті і вартість праці.

Як стоїть ця справа під теперішню пору зайве пригадувати. І про це можуть найкраще сказати ті, що з патентами в руках висліджують по домах родичів чи свояків, та вичікують „кращих“ часів.

Лішим загально-освітню гімназію талановитій молоді, яка завдяки своїм здібностям знайде собі місце по скінченні студій, а пересічно — здібну молодь спрямовуємо до фахових шкіл, підбираючи їх відповідно до замислювання молоді.

Закон з р. 1932 щодо фахових шкіл дуже широко подумавши — і передбачає всілякі рози цих шкіл нижчих і середніх.

І так для тих, що не мають наміру кінчати середніх шкіл, а хотіли би здобути більше знання у фаху, в якому працюватимуть, служать школи фахового підготування. Є не одчорічні школи, чисто практичні, організовані головню для купецтва, різниці та домашнього господарства. Отже для прикладу: річні школи кравецько-білизнярські, купецькі, кооперативні, різничі, сільських господарів і ін. До тих шкіл приймають молодь вже після IV кл. народної школи.

Відтак є школи нижчі, де наука приває три, аю в деяких два роки також з практичними підходом. Вони сповняють ту функцію, яку досі сповняла практика в ремісника та фахово-доповнююча школа. До тих шкіл приймають також після IV кл. нар. школи.

Відтак фахові гімназії і ліцеї мають побіч фахової підготовки дати також відповідний засіб теоретичних відомостей, іншими словами мають створити тип інтелектуального ремісника.

Статистика ще з р. 1934/35 нараховує 714 фахових шкіл в Польщі та 143 різничих. Сьогодні цей стан напевно вищий.

А який стан фахового шкільництва в нас?

В нас, від часу проголошення реформи, повстали три фахові школи: різничий державний ліцей у Чернівці, кравецька гімназія СС. Василіянок у Львові, однорічна нижча торговельна школа в Яворові, а Рідна Школа аз місце залюднованих торговельних курсів у Львові заложила купецьку гімназію.

У цьому шк. році задумує Український інститут для дівчат у Перемишлі закласти торговельний коедукативний ліцей.

Коли до того врахуємо молочарський курс „Маслосоюзу“ в Стрию, різничі курси для хлопців у Милославні („Просвіта“) і для дівчат у Шибові („Рідна Школа“), школу кравецько-білизнярську кооп. „Труд“ у Львові, СС. Службовиць у Дрогобичі, кравецькі вартати в Перемишлі і в стаді ліквідації однорічний торговельний курс у Львові, то матимемо авесь образ фахового шкільництва у нас.

Є вже багато фахових шкіл державних а польською мовою навчання і туди треба спрямовувати нашу молодь. Є це головню гімназії чи ліцеї промислові, бо купецькі і різничі школи є в нас бодай дві. Тут входять у рахунок гімназії чи ліцеї: механічні, електричні, гарбарські, ткацькі, хемічні, кравецькі та ін.

Фаховий ліцей не є продовженням гімназії так, як ним є загальноосвітній ліцей. Фаховий ліцей творить для себе цілком окрему цілість, незалежну від гімназії, а приймають до нього по кожній середній школі (фаховій і загальноосвітній), є лиш різниця у складаних предметі до ліцею предметів. Нпр. ліцей електричний чи кравецький чи який інший не є продовженням гімназії електричної, кравецької, бо до нього приймають і по загальноосвітній гімназії.

В останніх роках молодь у нас масово кидається до торговельних шкіл, а фреквенція учнів (чи) у поодиноких гімназіях (в Перемишлі куп. гімназії коло 70), у львівській „Рідній Школі“ чи на однорічних торговельних курсах є найкращим показником цього. Безперечно сьогодні в купецтві вже не виста-

чає практика і хист купця, треба тепер калікуляції, опертої на науковій підставі з увагою для змінливих господарських відносин, суспільних, навіть політичних, але з другої сторони не треба прибільшувати стану, бо в такім нагальнім темпі купецький ринок скоро заповниться і станемо знов перед питанням безробіття. Мусимо заповнити всі фахові школи нашою молоддю, але головню підставою організації нашого шкільництва, як і спрямовування молоді у нас повинна бути та діаліка, яка творить величезну більшість заняття нашого народу, а саме різництво, огордництво (чим покищо на наших землях займаються болгари) і садівництво.

І слушно підпис п. Я. Татомір в „Ділі“ (7. IV. 1938 р.) „Більше уваги сільсько-господарській акції“, що серед нашого громадянства останніми роками зросло зрозуміння для торговлі і промислу, але ще не доцільно у нас хліборобства як вартату праці. Автор на підставі обчислень доходить до висновку, що лиш на однім обривку тому, що його не вміємо переховувати, тратимо коло 60 мільонів зол. річно. А кількож мільонів тратимо не вихисновуючи нашої родючої землі?

З польської преси.

„Проблема польщини волинських міст“.

У вчорашньому числі зреферували ми статтю проф. Чекановського, який на підставі шкільної статистики дійшов до радісного ствердження, що змагання Польщі „створити чисто польську культурну верству“ має гарні успіхи: у школах є великий відсоток учнів — поляків і дуже малий українців та інших, коан не згадувати про жидів. І вже вчора підкреслили ми те, що малий відсоток українців, особливо у високих школах, це справа, яка не залежить від українців тільки від т. зв. „обставин“. Сьогодні знаходимо в „Гонічу Варшаві“ (ч. 171, з 24-го червня ц. р.) іншу статистику, що торкається українців, та інші висновки. Пан К-скі у статті п. н. „Дофами сен на Волині“ пише:

„Чужий елемент в господарському житті Волині — це показна сила, що стає щораз більше домінуючою і рішає про такий чи інший характер волинських міст та містечок. Господарська самоуправа та організації, покинули до налагодження господарського життя — правда — мають у цьому провіді поляків, яким здається, що вони рішають і мають змогу впливати на хід подій та економічних явищ Волині, що не використана під оглядом господарських можливостей. Захоплені числами, статистичними паперцями польські херманічі не подумали над тим, що неофіційний господарський апарат, який залишається в жидівських руках, непомірно рухливий і не відступає з заняття господарських позицій.“

„Такий стан, що існує без зміни від моменту відродження держави, маючи до цього вигідні умовини, розвивався так далеко, що стає сьогодні вже одною з найважливіших проблем. Ця проблема тимбільш пекуча, що до тієї господарської боротьби приступає новий чинник, який до того від давня підготовляється — українство, попри жидівство, теж динамічний і певний себе.“

„Що воно справді так, досить поміркувати над числами розросту того нового „українського“ елементу, який розбудження у своїх політичних амбіціях, не забуде господарської акції і щораз більше поширює свій стан посідання. Діється це частинно польським коштом і частинно потребою творити нові вартати праці, на всякий випадок не зменшує жидівських позицій.“

Каже п. К-скі: частинно польським коштом. Вій наводить далі за грудневим числом „Господарсько-Кооперативного Часопису“ (ч. 50, з 1937 р.) статистику торговельних підприємств на Волині, з якої виходить, що від 1928-го до 1937-го року число українських торговельних підприємств майже подвоїлося, а польських у містах, з населенням понад 20 тисяч, зросло небагато, а в містах з населенням нижче 20 ти-

Др. Ірина Сімович

ордирує в недугах шкірних і венеричних

При вул. Городецькій 53 а, II. пов.

щодня крім неділь і свят від 2—5 попел. Тел. 274-38
1394 1—3

Видатність землі в нас у порівнянні з країнами зах. Європи є дуже низька, бо дає 1/3—1/2 збору.

От возьмим для порівняння хочби Давію, яка цілком не стоїть на першому місці щодо збору з одного гектара (хвіа у віні та ячменю), порівняймо її і наші збори з літа 1930/31—1934/35 то дістанемо:

Давія	28,7	17,5	27,8	25,7	164,3	310,4
Польща	11,7	11,2	11,9	11,2	112,9	215,4

Але на тім не кінець. Яка є тепер різниця між західними та східними частинами Польщі:

	пшениця	жито	бараболі
Познань і Помор'я	16—20	12—16	140—150
полуд.-схід. повіт.	8—10	8—10	100—110

Якіж величезні суми ми здобуваємо, якби збільшили хочби на половину видатність землі у нас.

Тому нехай молодь приступить до розбудови хліборобства на підставі знань добутого у школі, бо сьогодні шаблон „як батьки робили“ вже не вистачає

А. Маринич.
Перемишль.

сяч зменшилося. Для п. К-ского це привід до аларму. Дарма, що той, поданий у статистиці, стан українських торговельних підприємств не відповідає чисельності українського народу, що це треба творити багато нових вартатів праці, щоб задовольнити всі наші національні потреби. П. К-скі сам признає, що чисельний розріз українських торговельних підприємств — це заспокоєння потреб. Та всеж:

„Проблема польщини волинських міст виростає понад всіма іншими і стає проблемою незвичайно актуальною... Які чинники працюють над тим, щоб піднести на Волині силу і значіння польського імені, щоб воно було атракцією, щоб воно збуджувало пошану до польської держави і притягало малоосвідомлені маси, що так легко піддаються чужій суттєстї.“

Новостворена крамниця під назвою Городецький Магазин Новин

Львів, Городецька 76 (ріг Перацького)
продає блакитні товари по цінах величезної фабрики.

П. К-скі має претенсії до саманійних діл, що вони „задані в кооперації“ „делюзією“ не бачили іншої розв'язки справи, коли йшло про збільшення польського стану посідання у волинських містах та містечках. На його думку справу правильно поставив „Кур'єр Волинський“, який писав:

„У змаганні до того, щоб піднести стан польського посідання на Волині, перел польським громадянством виростає капітальна проблема, а саме, чи польське громадянство реалізує свою національну програму має змагати до того, щоб піднести стан польського купецтва на Волині, чи теж далі поглиблювати сітку кооперативних організацій. В тій акції кооперації, що існує на терені Волині, не має для нас, поляків, ніякого значіння. Більшість кооперативів на Волині має характер мішаних організацій і дуже часто без властивих впливів польського громадянства. Поборюючи шкідливу для наших національних інтересів жидівську приватну торговлю, мусимо заступити її польською приватною торговлею.“

Енцикл розбивають до решти концепції „співжиття“ колишнього волинського воєводи Юзефського, за якого влади власне творили на Волині „спільні“, польсько-українські кооперативи, проти яких українці виступали і руками і ногами боронилися, бо вони руйнували українську кооперацію. Тоді це нічого не помагало. Сьогодні польські чинники прийшли до переконання, що це і їм не помагало. Вони вірять в інший засіб: розбудову польського купецького стану у волинських містах та містечках. Ця розбудова вже почалася.

Замало ще використовуємо фахові школи.

Скінчився шкільний рік і перед батьками постає знов питання куди, до якої школи по- слати дітей. Це питання сьогодні таке важке, що хоча бодай у формі часописної статті зорієнтувати їх у великій кількості цих фахових шкіл. Бо про ці школи головню йде.

Журба до якої школи посилати дитину перед війною явище незване, бо тоді суспіль- на структура була така, що 8 класова класична гімназія їй відповідала — адвокат, священник, учитель, лікар і урядник. Ця гімназія давала їм — знання, почеси і варстат праці.

Як стоїть ця справа під теперішню пору зайве пригадувати. Про це можуть найкраще сказати ті, що з патентами в руках висиджують по домах родичів чи свояків, та вичікують „кращих“ часів.

Лишнім загально-освітню гімназію талано- вити молоді, яка завдяки своїм здібностям знайде собі місце по скінченні студій, а пе- ресічно — адіону молоді спрямовуємо до фа- хових шкіл, підбираючи їх відповідно до за- няття молоді.

Закон з р. 1932 щодо фахових шкіл дуже широко подуманий — і передбачує всякі ро- ди цих шкіл нижчих і середніх.

І так для тих, що не мають наміру кінча- ти середніх шкіл, а хотіли би здобути більше знання у фаху, в якому працюватимуть, слу- жать школи фахового підготування. Є це од- норічні школи, чисто практичні, організовані головно для купецтва, рільництва і домашньо- го господарства. Отже для прикладу: річні школи кравецько-білизнярські, купецькі, ко- оперативні, рільничі, сільських господарств і ін. До цих шкіл приймають молоді вже після IV кл. народної школи.

Відтак є школи нижчі, де наука триває три, або в деяких два роки також з практич- ним підходом. Вони сповняють ту функцію, яку досі сповняла практика в ремісника та фа- хово-доповнююча школа. До цих шкіл прийма- ють також після IV кл. нар. школи.

Відтак фахові гімназії і ліцеї мають побіч- ної підготовки дати також відповідний за- біг теоретичних відомостей, іншими словами мають створити тип інтелігентного ремісника.

Статистика ще з р. 1934/35 нараховує 714 фахових шкіл в Польщі та 143 рільничих. Сьогодні цей стан напевно вищий.

А який стан фахового шкільництва в нас? В нас, від часу проголошення реформи, повстали три фахові школи: рільничі дер- жавні ліцей у Черниці, кравецька гімназія СС. Василянок у Львові, однорічна нижча торговельна школа в Яворові, а Рідна Школа на місці ліквідованих торговельних курсів у Львові заложила купецьку гімназію.

У цьому шк. році задумує Український інститут для дівчат у Перемишлі заложити тор- говельний коедукативний ліцей.

Коли до того врахуємо молочарський курс „Маслосоюзу“ в Стрию, рільничі курси для хлопців у Миліванні („Прісвіта“) і для дівчат у Шибалії („Рідна Школа“), школу кравець- ко-білизнярську кооп. „Труд“ у Львові, СС. Службиць у Дрогобичі, кравецькі варстати в Перемишлі і в стані ліквідації однорічний тор- говельний курс у Львові, то матимемо весь образ фахового шкільництва у нас.

Є в нас багато фахових шкіл державних з польською мовою навчання і туди треба спря- мовувати нашу молоді. Є це головню гімназії чи ліцеї промислові, бо купецькі і рільничі школи є в нас бодай дві. Тут входять у раху- нок гімназії чи ліцеї: механічні, електричні, гар- барські, ткацькі, хемічні, кравецькі та ін.

Фаховий ліцей не є продовженням гімназії, як ним є загальноосвітній ліцей. Фаховий ліцей творить для себе цілком окрему цілість, незалежну від гімназії, а приймають до нього по кожній середній школі (фаховій і загаль- но-освітній), є лиш різниця у складаних при- ємні до ліцею предметах. Нпр. ліцей елек- тричний чи кравецький чи який інший не є продовженням гімназії електричної, кравець- кої, бо до нього приймають і по загально- освітній гімназії.

В останніх роках молоді у нас масово ки- нулися до торговельних шкіл, а фреквенція гімназій (—) у поодиноких гімназіях (в Пе- ремишлі куп. гімназії коаб 70), у львівській „Рідній Школі“ чи на однорічних торговель- них курсах є найкращим показником цього. Замало сьогодні в купецтві вже не виста-

чає практика і хист купця, треба тепер каль- куляції, опертої на науковій підставі з увагою для змінливих господарських відносин, су- спільних, навіть політичних, але з другої сто- рони не треба прибільшувати стану, бо в та- кім нагальнім темпі купецький ринок скоро заповниться і станемо знов перед питанням безробіття. Мусимо заповнити всі фахові шко- ли нашою молоддю, але головною підставою організації нашого шкільництва, як і спрямо- вування молоді у нас повинна бути та діалка, яка творить величезну більшість заняття на- шого народу, а саме рільництво, огордництво (чим покищо на наших землях займаються болгарі) і садівництво.

І слушно підніс п. Я. Тагомір в „Ділі“ (7. IV. 1938 р. „Більше уваги сільсько-госпо- дарській акції“), що серед нашого громадян- ства останніми роками зросло зрозуміння для терговлі і промислу, але ще не доцінюють у нас хліборобства як варстату праці. Автор на підставі обчислень доходить до висновку, що лиш на один обірнику тому, що його не вмі- емо переховувати, тратимо коло 60 мільонів зол. річно. А кількож мільонів тратимо не вихисновуючи нашої родючої землі?

З польської преси.

„Проблема польщини волинських міст“.

У вчорашньому числі зреферували ми статтю проф. Чекановського, який на підставі шкільної статистики дійшов до радісного ствердження, що змагання Польщі „створити чисто польську культурну верству“ має гарні успіхи: у школах є великий відсоток учнів — поляків і дуже малий українців та інших, коли не згадувати про жидів. І вже вчора підкрес- лили ми те, що малий відсоток українців, особ- ливо у високих школах, це справа, яка не за- лежить від українців тільки від т. зв. „обста- вин“. Сьогодні знаходимо в „Гоньцу Варшав- ській“ (ч. 171. з 24-го червня ц. р.) іншу статистику, що торкається українців, та інші висно- ки. Пан К-скі у статті п. н. „Цофами сен на Во- лині“ пише:

„Чужий елемент в господарському жит- ті Волині — це погашна сила, що стає щораз більше домінуючою і рішає про- такий чи інший характер волинських міст та містечок. Господарська самоуправа та організації, покликані до наладнання го- сподарського життя — правда — мають у цьому проволі поляків, яким здається, що вони рішають і мають змогу впливати на хід подій та економічних явищ Волині, що не використана під оглядом господарських можливостей. Захоплені числами, статисти- чними паперцями польські керманічі не подумали над тим, що неофіційний госпо- дарський апарат, який залишається в жи- дівських руках, непомірно рухливий і не відступає з заняттях господарських по- зицій.“

„Такий стан, що існує без зміни від моменту відродження держави, маючи до цього вигідні умовини, розвивується так да- леко, що стає сьогодні вже одною з най- важливіших проблем. Ця проблема тимбільш пекуча, що до тієї господарської боротьби приступає новий чинник, який до того від- лавна підготовляється — українство, попри жидівство, теж динамічний і певний себе.“

„Що воно справді так, досить помірку- вати над числами розросту того нового „українського“ елементу, який розбудже- ний у своїх політичних амбіціях, не за- недбав господарської акції і щораз більше поширює свій стан посідання. Діється це частинно польським коштом і частинно по- требою творити нові варстати праці, на всякий випадок не зменшує жидівських позицій.“

Каже п. К-скі: частинно польським коштом. Він наводить далі за грудневим числом „Госпо- дарсько-Кооперативного Часопису“ (ч. 50, з 1937 р.) статистику торговельних підприємств на Волині, з якої виходить, що від 1928-го до 1937-го року число українських торговельних підприємств майже подвоїлося, а польських у містах, з населенням понад 20 тисяч, зросло небагато, а в містах з населенням нижче 20 ти-

Др. Ірина Сімович

ординує в недугах шіриних і венеричних

При вул. Городецькій 53 а, II. пов.

щодня крім неділі і свят від 3—5 попол. Тел. 274-36

1394

1—5

Видатність землі в нас у порівнянні з кра- йми зах. Європи є дуже низька, бо дає 1/3—1/2 збору.

От возьмим для порівняння хочби Данію, яка цілком не стоїть на першому місці щодо збору з одного гектара (хвіба у вісці та яч- меню), порівняймо її і наші збори з літа 1930/31—1934/35 то дістанемо:

Данія 28,7 17,5 27,8 25,7 164,3 310,4
Польща 11,7 11,2 11,9 11,2 112,9 215,4

Але на тім не кінець. Яка є тепер різниця між західними та східними частинами Польщі:

пшениця жито бараболі
Познан. і Поморя 16—20 12—16 140—150
полуд.-схід. воевід. 8—10 8—10 100—110

Якж величезні суми ми здобулиб, якби збільшили хочби на половину видатність землі у нас.

Тому нехай молоді приступить до розбу- дови хліборобства на підставі знання добутого у школі, бо сьогодні шаблон „як батьки роби- ли“ вже не вистачає

А. Мариневич.
Перемишль.

сяч зменшилося. Для п. К-ского це привід до алярму. Дарма, що той, поданий у статистиці, стан українських торговельних підприємств не відповідає чисельности українського народу, що ще треба творити багато нових варстатів праці, щоб задовольнити всі наші національні потреби. П. К-скі сам признає, що чисельний розріст українських торговельних підприємств — це заспокоєння потреб. Та всеж:

„Проблема польщини волинських міст виростає понад всякі інші і стає пробле- мою незвичайно актуальною... Які чинники працюють над тим, щоб піднести на Воли- ні силу і значіння польського імені, щоб воно було атракцією, щоб воно збуджува- ло пошану до польської держави і притя- гало малоосвідомлені маси, що так легко піддаються чужій сутесті?“

Новостворена крамниця під назвою Городецький Магазин Новин

Льв в. Городе-цька 76 (прі Перацького)
пролає блазатні товари по цінах, виключно фабричних.

П. К-скі має претенсії до санаційних ді- лів, що вони „задивлені в кооперативну „іде- ологію“ не бачили іншої розв'язки справи, ко- ли йшло про збільшення польського стану по- сідання у волинських містах та містечках. На його думку справу правильно поставив „Ку- рієр Волинський“, який писав:

„У змаганні до того, щоб піднести стан польського посідання на Волині, перел польським громадянством виростає капі- тальна проблема, а саме, чи польське гро- мадянство реалізуючи свою національну програму має змагати до того, щоб підне- сти стан польського купецтва на Волині, чи теж далі поглиблювати сітку коопера- тивних організацій. В тія акції кооперація, що існує на терені Волині, не має для нас, поляків, ніякого значіння. Більшість кооп- ератив на Волині має характер мішаних організацій і дуже часто без властивих впливів польського громадянства. Подо- руючи шкідливу для наших національних інтересів жидівську приватну торгівлю, мусимо заступити її польською приватною торгівлею.“

Еидеки розбивають до решти концепції „співжиття“ колишнього волинського воеводи Юзефського, за якого влади власне творили на Волині „спільні“, польсько-українські кооперативні, проти яких українці виступали і ру- ками і ногами боролися, бо вони рубували українську кооперацію. Тоді це нічого не по- магало. Сьогодні польські чинники прийшли до переконання, що це і їм не помагає. Вони вірять в інший засіб: розбудову польського купецького стану у волинських містах та міс- течках. Ця розбудова вже почалася.

Міські Театри
у Львові

Літній сезоні

Літній сезоні

**Знижка цін білетів до половини
від 20. червня ц. р.**

Ціни місць від 25 сот. до 3'40 зол.

„Бажані кандидати тільки польської національності“.

Без ніяких дальших коментарів подаємо нижче зарядження камінецького старости:

Starostwo Kamionka Str. Nr. L. 10.
Do Zarządów Dóbr.

Celem podniesienia kwalifikacyj fachowych służby leśnej i dostosowania ich wiadomości do obecnego sposobu zagospodarowania lasów na terenie Województwa Tarnopolskiego, Urząd

Wojewódzki organizuje 6-tygodniowy kurs dla gajowych w Brodach w czasie od 5. września do 15. października 1938 r.

Pożądani są kandydaci tylko narodowości polskiej oraz o ile możności b. wojskowi. Zgłoszenia kandydatów proszę nadsyłać do dnia 21. czerwca 1938 r.

Starosta powiatowy:
Frączkiewicz mp

Довірочна політична нарада української шляхти.

Дня 5-го червня ц. р. відбулася в селі Катині Рустикальній, добромилського повіту, районна довірочна політична нарада при участі посла д-ра Степана Витвицького і голови Повітового Народного Комітету УНДО д-ра Степана Антоневича, адвоката в Добромилі. В селі Катині Рустикальній, Катині Шляхоцькій і Лопушниці живуть родини української шляхти і саме для скріплення духа цієї шляхти скликали нараду. Відбулася вона в домі місцевого шляхтича Мечиховського, котрий хлібом і сіллю на порозі своєї хати прийняв посла.

Нараду скликав і проводив нею о. Рейнарович, парох в Лопушниці. Реферат про наше політичне та економічне положення і про генезу

української загородової шляхти виголосив пос. д-р Степан Витвицький. Своєю патріотичною, в гарній формі виголошеною промовою підняв д-р Витвицький духа зібраних шляхтичів та скріпив їх на дальшу національну працю.

У дискусії забирали слово о. Йосип Рейнарович, д-р Степан Антоневич та кількох місцевих шляхтичів.

На нараді було присутніх коло 200 учасників, що не могли поміститися в малій кімнаті і прислухувалися нарадам стоячи в сінях і на подвір'ю.

Нараду закінчено відспіванням національного гімну.

Польсько-литовські торговельні переговори.

Як подає „Метувоє Зіннос“, литовський уряд прийняв польську пропозицію, щоб увійти в торговельні переговори. Вони відбудуться мабуть у Варшаві.

**ЗАЛІЗНИЧА І ЛЕТУНСЬКА КОМУНІКАЦІЯ
МІЖ ПОЛЬЩЕЮ ТА ЛИТВОЮ.**

Литовський уряд ратифікував документ у

справі безпосередньої залізничної комунікації з Польщею, яка підніється від 1. липня.

У зв'язку з договором між польським летунським товариством „Льот“ і литовським урядом міркують, що „Льот“ налагодить безпосередній повітряний зв'язок між Литвою і Палестиною.

У санджаку Александрети розв'язано всі партії.

Військовий командант санджаку Александрети полк. Коде розв'язав усі політичні партії на підчиненій йому території.

**АРАБСЬКИЙ ПРОТЕСТАЦІЙНИЙ СТРАЙК В
АНТІОХІ.**

В арабській ділянці Антіохії вибух страйку

на протест проти арештування провідника арабів-мусульман Сакі Ареуаї; зі страйком солідаризувалися християни.

Після 3-денного страйку арештованого увільнили.

Вища Школа Суспільних Наук у Львові.

Від трьох років існує у Львові Школа Суспільних Наук під назвою „Студіум Праці Сполечней“. Ця школа, затверджена міністерством суспільної опіки та міністерством освіти, має рівень академічних шкіл як пр. „Вишхвища“ у Варшаві. Наука в „Студіум“ триває два роки, крім того кожний слухач (студент) мусить відбуди обов'язково тримісячну практику з обсягу адміністрації в уряді, що його визначає управа школи. „Студіум Суспільної Праці“ має дати слухачам загальну орієнтацію в суспільних напрямках і придбати знання з обсягу суспільної опіки та освітньо-педагогічної праці.

Програма студій така: 1) суспільна опіка, 2) позашкільна освіта, 3) господарські справи, 4) бібліотечарські справи.

а) Загальні предмети: 1) суспільна психологія, 2) загальна психологія, 3) заг. соціологія, 4) суспільна етика, 5) сусп. гігієна, 6) цілі і завдання позашкільної освіти, 7) форми освітньої праці, 8) організація позашк. освіти, 9) суспільна расистичність.

б) Суспільно-освітні предмети: 1) способи навчання дорослих, 2) освітні товариства та їх праця, 3) методика освітньої праці, 4) андантика освітньої праці, 5) перегляд програм та їх оцінка, 6) економія.

в) Бібліотечні предмети: 1) бібліографія, 2) бібліотечарство, 3) добір книжки, 4) друкарство і книжарство.

г) Суспільно-господарські предмети: 1) суспільно-господарська проблема, 2) аграрна політика, 3) суспільне законодавство, 4) охорона праці, 5) гігієна праці, 6) перегляд інституцій, 7) методика праці інструкторської.

У „Студіум“ викладає 46 професорів університету, крім того кількох доцентах з „Вольней Вишхвища“ з Варшави та кількох міністерських вищих урядовців.

Абсолюторія у Студіум уповажнює абсолютента обійняти становище з вибраної ділянки.

Шкільний рік ділиться на три триместри. До „Студіум“ приймають таких кандидатів: до освітньої ділянки: гімназійних і семінаріальних абсолютентів, на інші ділянки абсолютентів реальних шкіл, економічно-торговельних і купецьких гімназій. Приймають молодь обох полів і без огляду на національність.

Поданий слід складати у двох речинках: від 15. до 23. червня і від 1. до 17. вересня на адресу: Студіум Праці Сполечней, Львів, вул. Підвале 17. До подання слід додати: 1) метрику хрещення, 2) натуральне свідоцтво (можна відпис), 3) опис життя.

Шкільний рік починається 4. жовтня. Михайло Шинкарук слухач II. року.

В кожному селі, в кожній місцевині, ювілейне свято „Просвіти“!

3 орган заційного життя УНДО.

ДОВІРОЧНА ПОЛІТИЧНА НАРАДА УНДО
В ДОБРОМИЛІ.

Дня 7-го червня ц. р. відбулася в Добромилі довірочна політична нарада УНДО при участі коло 200 осіб з 45 громад повіту, при численній участі духовенства з о. деканом Мариновичем на чолі. Нараду скликав Повітовий Народний Комітет УНДО в Добромилі. Відкриття її проводив нею голова ПНК УНДО в Добромилі д-р Степан Антоневич, який покликав на секретаря студента Василя Хадая з Кияжополя.

Пос. Гринь Тершаковець представив наше політичне та економічне положення під сучасну пору, адав звіт з праці нашої Парламентарної Репрезентації в часі останньої бюджетової сесії та представив і пояснив значіння відомої декларації Центрального Комітету УНДО з дня 7-го і 21-го травня ц. р.

У дискусії забирали слово: Онуфрій Галевич з Городович, о. декан Маринович з Війська, о. Хархаліс, парох Коростна, Михайло Чуквинський з Хирова, Микола Гец, студ. прав з Ляцька, Василь Юристовський, селянин з Коростна і д-р Степан Антоневич з Добромилі. Дискусію відповідав пос. Гринь Тершаковець.

По дискусії секретар В. Хадая відчитав резолюції Центрального Комітету УНДО з дня 7-го травня ц. р., які присутні прийняли акламацією. На внесок секретаря зборів прийнято одностайно такі резолюції:

1) Зібрані на політичній довірочній нараді в Добромилі в дні 7-го червня 1938 р. домагалися українському народові права завідувати своїми культурними й господарськими справами.

2) Домагаються заснування українського університету у Львові.

3) Закликають усе свідоме громадянство добромилського повіту згуртуватися в організації УНДО і посилити його працю в усіх ділянках нашого національного життя.

4) Протестують проти наступу на нашу Церкву і духовенство зокрема проти обиди годів Ексселенції Митрополита Андрея Шептицького і проти виступів посла Еккерта проти Ексселенції Кошиловського на вічах у Добромилі і Хирові і заявляють, що завжди вірно та неохитно стоятимуть в їх обороні.

5) Протестують проти розпорядку припинення діяльності Товариства „Сила“ і Союзу Українок та вивласнення площі „Солов'я Батька“.

6) Висказують своє повне довіря до Проводу УНДО, Української Парламентарної Репрезентації, зокрема заявляють довіря послам Гриневі Тершаковцеві, висказують подяку за його працю для добра української справи і теперішньому важкому положенні і визнають Провід і ціле громадянство до успішної боротьби, щоб здійснити резолюції з дня 7-го травня 1938. р.

Відспіванням національного гімну закінчено ці ділові наради.

Юються територіальної автономії на землях населених в більшості українцями і призначення

Юліян Опільський

ІДОЛИ ПАДУТЬ

Історична повість із часів
ВОЛОДИМИРА ВЕЛИКОГО
Том перший.

170 стор. ЦІНА зол. 2.-
Дістанете у Виданихці
„ДІЛО“, Львів, Ринок 10,
і у всіх книгарнях краю.

Книга за тієї ж ціною
видає. — Морева Ірина
Володимир Вел і його
віддільники у першому
імператорі в житої
житися з їх сестрою. Не
сутні постати варяги
тими біли і дає, пошту.

**ШЕФ ПОЛЬСЬКОГО ГОЛОВНОГО ШТАБУ
ВИЇЗДИТЬ ДО БАЛТИЙСЬКИХ ДЕРЖАВ.**

Шеф головного штабу ген. В. Стахевич їде з дитя. поак. Яківцем та соти. Горюхом, щоб зревітанувати шефів генеральних штабів Фінляндії, Естонії та Латвії, які минулої осені мали участь у польських маневрах.

ПРОТЕСТИ ПРОТИ ВИБОРЧИХ НАДУЖИТЬ

Три політичні партії зголосили спроти проти громадських виборів на Словаччині: савські автономісти, судетські німці та саріа-ра Ферстера. Вони домагаються нових громадських виборів у Братиславі, бо при попередніх чеський бляк від незалежну канцелярію

Економічний огляд.

Польща на шляху розбудови „оборонного господарства“.

За апровізаційний потенціал. — Новий підсекретаріат стану і нові закони. — „Відпорний елемент“. — Проект високої військово-господарської школи. — Що важніше: господарський чи моральний чинник? — Воєнно-господарська доктрина і національні меншости.

Рівнобіжно з горючим зброєнням в усіх державах іде розбудова „оборонного господарства“, в якому окремий відтинок представляє безпеку достаточної апровізації війська і цивільного населення на випадок війни. Не залишається позаду в тому і Польща. При міністерстві різниці та різних реформ зорганізовано тепер окремий підсекретаріат стану для справ апровізації. Має він заздалегідь подбати за те, щоб під час війни Польща не відчула браку харчевих засобів. Проявом відповідної апровізаційної політики, що має на цілі збільшити потенціал Польщі в ділянці продукції харчів, є низка проєктованих законів, що найшлися тепер на порядку нарад варшавського союму. Доляють вони подачі артикулів першої потреби, управління обороту господарськими звірами, дрібниною і мясом та цукрової і бурячної господарки.

Коли мова про „оборонне господарство“, то варто згадати, що зїзд офіцерів резерву при кінці травня у Львові ухвалив м. і. домагатися, щоб з оборонних причин персонал у зафтовому промислі складався виключно з людей „на яких Польща може рахувати в кожних обставинах і з елементу відпорного на зазіхання чужої розвідки і диверсійної спроби“. Далше згадаємо проєкт, що його висунула на днях „Газета Польська“, щоб у Польщі оснувати високу військово-господарську школу („студіум“). „Сьогодні, — пише вона — так як ніколи досі, оборонна політика мусить опиратись на докладному, ґрунтовному знанні господарських проблем“. Тому треба виховати можливо найширші кадри військових економістів і військових господарських політиків. Проєктоване „студіум“ малоб два відділи: загальний теоретичний, подібно, як в інших високих господарських школах, і спеціальний військово-господарський, де предметом викладів булиб господарські справи особливо важкі для оборони держави (напр. сировинні засоби і можливості, продукція сурогатів, флюктуації споживання, апровізація, диспозиційні осередки в польській господарці, виробнича мобілізація, суспільний чинник у господарстві, психічні рефлексії господарюючого громадянства і людини, інвестиції, планування, тощо).

Те все, разом із будовою Ц. О. П., про яку

ми недавно писали, вказує, що Польща рішати твердо станути на шлях господарської мобілізації, турбуючись заздалегідь за вимоги воєнного часу.

До яких кінцевих вислідів доведуть Польщу ці турботи за оборонний її потенціал у ділянці господарства годі покищо передбачити. Зате не важко додати, скільки небезпек і труднощів для вільного виважу господарської підприємливості скриває це невинне очікування збройного конфлікту і його підготовка.

На увагу заслуговує ще передовиця в журналі „Господарка Народова“ (ч. 9), де висунена думка, що в „господарській підготовці нації до війни на перший план треба висунути моральні чинники“. „Матеріальне підготування національного господарства до війни — пише автор цієї передовиці В. Новицький — менше вяжеться з безпосереднім веденням воєнної акції. Правда — важко вести війну, коли слабкі є власні господарські засоби, але сам факт доброго засоблення не може ще рішати про перемогу. Зрештою існують безсумнівні можливості доповнити браки в цьому засобленні у союзників чи нейтральних. А коли бракує громадянству моральна сила, то її нізвідки доповнити не можна“. І автор заявляє: „наскільки занедбання матеріального чинника може довести до невдачі, то занедбання морального чинника мусить до неї довести“.

Жаль тільки, що автор, підсумовуючи воєнно-господарській доктрині обов'язок присвятити увагу „аграрним і взагалі сусільним відносинам“, залишає міжнародні відносини в етнографічно-мішаних державах (а до тих належить Польща) поза рямцями своїх міркувань. Може тому, що не згадував про те виразно філософ війни Клявсевич, якого ідеї є засновком міркувань автора. Проте згадане ним заперечення Клявсевича, немов би вплив політики на війну був шкідливий і його твердження, що шкодить не сама політика, а її помиловість, повинна була спонукати п. Новицького зупинитись також на відношенні до національних меншин. А найновіші події на польсько-українському відтинку булиб напевно з користю доповнили ілюстраційний матеріал в його представленні ролі морального чинника в часах війни.

В. Н-вич.

Професійна стратегія.

(З приводу появи Звідолення Дирекції 4-літньої коєдукаційної купецької гімназії Р. Ш. за 1937-8 шк. р.).

Мабуть для нідної нації не є таке шкідливе марнотраство суспільних сил, як для нас, українців. В нашому народі, що все ще тільки незначний відсоток зпоміж себе може перепустити через середнє, а ще менший через вище шкільництво, правильний фаховий добір, чи — як це ми виписали в заголовку — „професійна стратегія“, має величезну вагу. І коли не маємо платної змоги планово боротись із неприродністю величезної суспільно-фахової диспропорції в нашому національному середовищі, то ми повинні боляй їти за засадою утилітаризму, орієнтуючись просто по можливостях існування.

Такі можливості відкриває для нашої молоді особливо економічна ділянка, зокрема торговля. Що молоді, а також батьки починають не розуміти — того доказом велика фреквенція, яку вказує українська купецька гімназія у Львові. Перечитуючи її звідолення за останній шкільний рік і зраховуючи кількість учениць і учнів усіх клас та двох відділів курсу абітурієнтів, не можемо скрити своєї радості, що наш купецький набрибок уже не такий то мало чисельний і що тяга до фахових торговельних студій відсує агодом у тій наших торговельних імпровізаторів, що „з konieczności“, без ніякої підготовки взялися за торговельне діло. До того найближчий час готувати нам значне поширення торговельного шкільництва: кооперативний ліцей у Львові і торговельний ліцей жіночий у Перемишлі, плюс згадана вже гімназія у Львові і яворіська торговельна школа — це вже насправді „щось“, що зможе поставити плазми торговельного знання доволі широко.

Вертаючись до львівської купецької гімназії, треба зазначити, що шк. рік 1937-38 був для неї особливо корисний двома моментами: тоді замінили б. торговельну школу на купецьку гімназію і добули уповні відповідне та вигідне приміщення при вул. Курковій. Тому слушно зазначила дирекція у своєму звідоленні, що школа найшлась із того приводу у шк. р. 1937-38 „на новому етапі“. Особливо просторе приміщення гімназії дозволило розташуватись доцільно з усіми допоміжними науковими засобами, зорганізувати якслід товарознавчий кабінет і товарознавчу роботу, комерційну роботу, рекламні вартати, та багато дечого іншого, так, що школа — якслід нивинувана — може тепер сповняти свою місію беззаперечно і з великим успіхом.

Як зауважимо — також фреквенція у найближчому шкільному році заповідається дуже добре.

З нашої кооперації.

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ВИМОГИ „КООПЕРАТИВИ ЗДОРОВЛЯ“

В з. 25. Г. К. Ч. читачам статтю лікаря „Кооператива Здоров'я“ в Бодварові Мирослава Поповича про організаційні вимоги „Кооператива Здоров'я“. Прикметним зазначенням „Кооператива Здоров'я“ вважає М. П. покращує санітарного стану українського села в таких напрямках: 1) зменшення відсотка смертності при породі, 2) зменшення відсотка смертності матерей при породі, 3) збільшення відсотка живих уродин дітей, 4) зменшення кількості домашніх тварин. Щоб „Кооператива

Здоров'я“ сповнила на своїм завдання, мусить бути перш за все матеріально самозабезпечена. До цього мусить кожна „Кооператива Здоров'я“ мати щонайменше 450 дійсних членів, які заплачують уділ, мислові і платять есентуальну місячну плату. Деморалізуючим чинником вважає автор при організації „Кооператива Здоров'я“ обирання членів від інших кооперативних і фінансових установ. Другим есентуальним умовиною при організації „Кооператива Здоров'я“ вважає автор заохочування до праці в кооперативі, крім лікаря — також гігієністки. Досвід у польських „Осересивах Здоров'я“ вказує, що праця гігієністки на селі є першою важливішою ніж праця лікаря, бо вона веде голову вишаво-санітарну працю. Без сумніву, що і без лікаря „Кооператива Здоров'я“ не може обійтись.

Далшим дуже важким чинником у праці „Кооп. Здоров'я“ вважає автор konieczność мати велику підтримку оточення, а навіть по можливості застаритися про довід на ведення малої акції. Дуже часто розділ хорої дитини, хоч мають репенту від лікаря „Кооп. Здоров'я“ не падає по дні до суцільного міста, сповняється, що хвороба і так переїде.

Згадані вказівки з практики лікаря „Кооп. Здоров'я“ дуже цінні для організаторів даліших таких кооперативів.

IV. ВАКАЦІЙНИЙ КУРС ДЛЯ КООПЕРАТОРІВ І ПРИХИЛЬНИКІВ КООПЕРАТИВНОГО РУХУ.

Четвертий з черги Вакаційний Курс для кооперативів і прихильників кооперативного руху відбудеться цього року у Ворохті в часі від 11—30 липня. Оплата за цілий побут з мешканням 55 зол. В програму курсу входять реферати на такі теми: 1) Світовий кооперативний рух, 2) Райфайзен як людина, 3) К. Паша-вський як український кооператор, 4) Аполлон Начал як український кооператор і екон. робітник, 5) три реферати про поодинокі види нашої кооперації, 6) Місто в українській кооперації, 7) Польська кооперація в Галичині, 8) Про методику усної проповіді, 9) З методики навчання на кооп. курсах, 10) Кооперація в українській літературі, 11) Упорядкування службових відносин кооп. працівників.

В дні 27. і 28. липня відбудеться в ринках курсу „Крайній Зїзд кооп. проповідників“. В програмі курсу передбачені різні прогулянки в інші товариські ромаги. Зголошення до Р. С. У. К.

В. Л.

„РОЗБУДОВА ПОДІЛЛЯ“.

Зімуть цікавих відомостей про господарські плани на Поділлі приносять економічний орган „Газета Пол.“ і так довідуємося, що в тернопільському воєнітеті заготовляють на цілорічне господарство упродовж господарського року і що в Кооперативах мають збудувати кооперативне заведення, яке вироблятиме спирт, що змішаний з 50% базовою цукровою тини збільшувати до чисто-базової. У підлітках і закінчених повітах мають переїхати мезоранію на просторі коло 9.300 га коштом 730 тис. зол., з чого ціл мільона буде вже виданих у цьому році. Ворохові найбільш з 2 років мають розпарцувати коло 24 тис. га, з чого поставле 2.960 самостійних 6-гектарних господарств. Це з приматної парцеляції. Рівночасно державна парцеляція має дати щорічно 2 тис. га. З загального простору 6 тис. га має поставити 4.800 нових господарств із мешкальними та господарськими будівлями. (На бачимо з того — то ворохові найбільш з 3-х років має поселитись на Поділлі 7.760 польських родин). Планують далше: інтенсифікацію зїсної продукції і чинити публічних робіт, як: каналізацію і перебудову вулиць Тернополя та Бережана, будову водопроводів і каналів у Залішках і Золоті, будову осередків здоров'я у Борщівському, саватському і тернопільському повіті, будову кооперативу у Бродях, перебудову державних доріг і закінчених залізничних мостів. У цьому році велику роботу трігнутуть шарварки. Досі закінчили їх збудовано і спорядковано 130 км. громадських доріг.

НІМЕЦЬКА КООПЕРАЦІЯ В ПОЛЬЩІ.

В Польщі відбувся зїзд Союзу Німецьких Кооперативів у Польщі. Зі зїзду мався звіт, що німецька кооп. рух у Польщі постійно росте. Союз об'єднує 393 кооперативні усіх типів. Найсильніший є тип „ареліт-вай“ (345). Замітні є ось-такі речі:

1) 129 торговельних кооперативів мало в р. 1936-37 обороту 44 міль. зол., тоді коли в р. 1935-36 тільки 33;
2) 348 кредитних зїзд на 31. грудня 1937 р. 37,3 мільона шдинчиків вкладів, а на 31. грудня 1936 р. 56,1 міль. зол.

3) 20 кооперативних горальних виробничих з 1936-37 р. 1.343 тис. літрів спирту, а рік очисніше 1.287 тисит.

4) 51 молочарських кооперативів переробило в 1936-37 р. 119 міль. літрів молока, а в 1935-36 р. 109 міль. літрів.

ГОСПОДАРСЬКА ВЄЩИНА

— У звітку з промислових вєщостей в молочарстві отримався і найбільший молочарський завод на ділянці монополії на Варшаву.

— В осесі 1939 р. має поставити в Люді нова вище торговельна школа. Підготує до того всієї сільської організаційний комітет.

Сторінка без політики.

Жіночі боксерські змагання перед 200 роками.

Цілий світ живе сьогодні трьома чинниками: війною, грішми і спортом. Спорт завоював всезаодно цілий світ, втиснувся до найбілиших хиж і розпанишнів асфальту в локсусових палатах-хмародерах мільйонерів. Найрізноманітніші ділянки спорту прийнялися в різних краях. Америка, яка легко приймає новини, але й ще легше ними переїжджається, все вдумує собі нові ділянки спорту, які найчастіше нічого спільного зі спортом не мають. Очевидно першими звеличеннями спорту скрізь і всюди були мужичини і шойно за ними жінки почали братися до спорту. Бокс став улюбленим спортом скрізь і жінки почали останніми роками цікавитися боксом не лиш із вигідних місць глядачів, але й почали влігати боксерські рукавиці й виходити на ринг. Здавалося, що жіночі боксерські метчі в наших часах поступу, жіночої еманіпациї та потоні за сензацією — це зовсім природне явище. Та виявилось, що сучасні жінки-боксерки ще відкрили Америку.

Вже в 1722 р. відбувся боксерський метч між Елісаветою Вількінсон і Ганною Гіфільд.

Яка була причина чи пак генеза цієї зустрічі, важко сказати, в кожному випадку головну роль грав у цьому боксерському двобою жіночий язик.

Визов кинула перша п-і Вількінсон в не звичайно бомбастичних словах:

„Я Елісавета Вількінсон із Клеркенвельду мала гостру виміну думок із Ганною Гіфільд. Я домагаюся сатисфакції і запрошую її, щоб вона боксувалася зі мною за ціну трьох гвіней. Кожна з нас має держати в п'ястцях півкоронолу монету. Ця, котра перша випустить монету, програє“.

На той визов відповіла суперниця такими словами:

„Я Ганна Гіфільд із Ньюгейт Маркету прийняла до відома визов і пропозицію Елісавети Вількінсон і не жалуватиму, на Бога, дати їй більше ударів, як слів. Не хочу від неї ніякої ласки і над нею теж не буду милосердитися“.

Як той сензаційний боксерський метч із перед більше, як 200 літ між двома суперницями покінчився, невідомо, бо цього ніякі документи не записали.

Мобілізуємо капітали до творчої видавничої акції!

Маємо незвичайно вартісні й успішні видавничі помисли, що вимагають негайної реалізації. Хто має понад 3 тисячі золотих капіталу, хай приступає до співпраці. **Добре діло, запорука звороту капіталу кожнораз до 6-тих місяців із 25% зиском, а хто хоче, може одержати постійне заняття у Львові.** Точніші інформації листом. Зголошення слати на адресу: **Осередок видавничої Допомоги Масовій Освіті** (В-тво „Дешева Книжка“) **Львів, Гродзівських І. П.** із допискою „Співпраця“.

І подружжя з любови.

Бувають ще сьогодні подружжя з любови і то навіть у таких краю матеріальних користей та грошелолюбства, як Америка. А саме перед кількома днями таке подружжя трапилося у стейті Нью Йорку, в якому донечка мільйонера зрелася права до спадщини, щоб лиш вийти заміж за свого коханого, бідного приватного урядовця.

Двадцятьдволітня Роз Марі Вебстер є донькою відомого й дуже багатого шовковського лікаря. Вона виховувалася в розкошах і ніколи не знала, що таке нужда. Молода красуня-мільйонерка студіювала в університеті св. Лаврентія, в якому мала небагом дістати докторський ступінь. Однак кілька днів перед закінченням своїх студій вона покинула університет, щоб вийти заміж у Речестері, недалеко озера

Онтаріо за Павла Джильзона, який є приватним урядовцем і заробляє ледви 21 доларів тижнево. Про заощадження якого-сь майна з таких заробітків не було навіть і мови.

Тому теж батьки панни Вебстер не хотіли дати згоди на подружжя своєї дочки. Колиж до того Роз Марі покинула ще й свої студії, прийшло до роздору між нею і матір'ю, який покінчився виключенням від спадку. Амор був сильніший від грошей і Роз Марі, не зважаючи на розрив з батьками, на погрози матері, ві на просьби батька звичалася таки зі своїм коханим. Весілля відбулося в судженого.

Тепер молода пара мусить очевидно чимало нахлопотатися, щоб як-так улагодитися. А воно буде важко за 21 доларів тижнево.

Білий серед індіан.

В найближчому часі вийдуть у Берліні спомини б. моряка Гюґона Вебера, який може вважати себе сучасним Робінзоном.

Підчас світової війни Вебер служив моряком на панцирнику „Дрезден“, який затопили англійці. Якимсь дивним ланом німецькому морякові вдалося добитися до Чілі, відки він на вітрильному човні виправився на Тихий Океан і поселився на однім з островів архіпелагу Фердинанда.

Там він прожив довгі роки й послідовно заводив собі господарство та раз-у-раз його обліщував. Населення острова складалося з

350 індіан. Вебер був між ними одиноким білим чоловіком і зміг здобути для себе великий респект і пошану. Відай інструменти, яких зовсім тамошні мешканці не знали здобули йому серед туземців признання й довіру.

Іздала тривала до недавня, доки до острова не прибула група американських колоністів. Вся рокиш самотнього життя пропала... Вебер продав новим пришельцям своє майно і дім збудований власними руками та вернувся до Німеччини. Після повороту написав він спомини про свої пригоди, які саме тепер появляються на книгарських полицях.

ПІТ ЗНИКІ!.. ПУДЕР SUDORYN

КОЛИ ВІЛЬНО СОБАКАМ ГАВКАТИ?

У всіх містах ведуть тепер безпощадну боротьбу з вуличним рухом. В деяких містах там позаборонювали в означених годинах галасувати на сигналових сиренах, клаксонах і т. д.

За іншими європейськими містами пішла теж і поліція болгарського міста Лом. Однак тамошня поліція виявила багато оригінальності а саме вона видала доручення, яке мають усі точно виконувати. Той поліційний об'їзник надається зовсім добре до гумористичного журналу, бо в повсякнім часописі ледви чи хто небудь повірив би в нього. Зміст того об'їзника такий:

„Собакам вільно гавкати лиш від год. 21—24 і від 3—6. Котам не вільно цілу ніч мчати. Хто не послухає цього об'їзника, виставить себе на гострі поліційні карі“.

Хто не вірить, може поїхати до Лому, щоб подивляти той об'їзник, виписаний на спеціально до цієї цілі зроблених табличках, розміщених в різних точках міста. Однак при тому треба собакам закладати спеціальні кагачі на голову. Тепер у „славній“ болгарській місті будуть мовчати пси в поліційних годинах і гавкатиуть лиш ті собаки, що не мають власників, які платили б за них кару.

МУЖЧИНА, ЯКИЙ ПЕРЕМІГ НА КУХОВАРСЬКИМ КОНКУРСІ.

В англійським містечку Велінгборо рішив жіночий комітет уладити конкурс печення.

Трицять дев'ять жінок приїхали, що кожна лиш найліпше зміг. Сороковий експонат — печиво приїхав колосий поліційний урядовець А. Готкінс. Учасники конкурсу були спроби невідомі, так, що гості, які відвідували конкурс, кушали печиво і відтак вирішували ширину нагороди, не знали, хто був автором, чи він кухарем експонату. Можна собі уявити, як радість настала серед мужичин і збентеження серед жінок, коли переможцем вийшов одиноким мужичином. Переможець конкурсу заявив, що своє „мистецтво“ завдячує він матері, як при печенні веліла завжди давати таку річечку: „Обережно доторкатися, ніколи не спитися і завжди при печенні мати голову за карку“. Пані Готкінс, яка була теж серед учасниць конкурсу заявила, що варення це виключно справа жінок і що вона дозволить своїм мужіви лиш раз на рік пекти на Різдва.

ДОСЛІДИ ВІЧНОГО ЖИТТЯ.

Д-р Алексіс Карель, американський лікар і вчений покидає Рокефелерівський інститут в Нью-Йорку, щоб присвятитися всецільо досліддам, які він веде на островах Лайка разом з своїм співробітником і помічником Ліндбергом.

Разом із Ліндбергом д-р Карель улаштував свій апарат т. зв. „живу камеру“, в якій йому вдалося привезти людське серце після смерті. Серце створило функціонувати якийсь незначний час. Людське серце вийняте з трупа починало знову битися. Серце зворот неможливо вдало в тіла цих звірів і вони теж почали битися.

Тепер д-р Карель і Ліндберг працюють над досліддями, які на їх думку можуть висвітлити тайну вічного життя. Підчас недавнього поїзду в Лондоні Ліндберг відвідав кількох учасників, які теж працюють у тій ділянці.

300-ЛІТТЯ ВІНАХІДНИКА ШАМПАНЬСЬКОГО

Французькі винарі ладяться святкувати 300-ліття Дом Перінона монаха манастиря Отвіалле, якого поміжково вважали винарником шампанського. Імовірно шампанське вино від тієї пори, як лиш у Франції почали вживати виноградники. Однак Дом Перінон ладився виноградником манастиря, який завідував пивницями монастиря, а не шов способом „шампанізації“ білого вина та його довготривалого зберігання. Після смерті Дом Перінона власні винарі манастиря почали вивчати, який змішує монаха з чаром шампанського в бочках.

— Епізод надвірнянської афери розглядає апеляційний суд затвердив присуд на 8 років позбавлення волі за крадіжкою. З огляду на погіршення здоров'я, що стало причиною арешту в Надвірній, Рубикевича, що його ув'язнили на 4 роки вказано на розгляд в Станіславові на 4 роки позбавлення волі за надлужиття. Секретарові надвірнянської повітової ради Совінському дрували кину (3 роки позбавлення волі за завданням на 2 роки).

— Львівська хроніка. При Марійській церкві вийняти на гарячому вчинку кишенької крадіжкою.

Як говорять у праських поетичних колах, з річника, змобілізованого 21. травня ц. р. залишено лиш конків, що належать до національної меншини, зате чехи залишилися під зброєю.

— Львівська хроніка. При мартині
на гарячій ячмю кишенької крі

жє кількакратно караного злодія Вільгельма Брідлендера (Каратюк Б.), який украв Ф. Кордєвичові зі Стрия вічне перо. Злодія арештували. — Казимир Пляк (Кордєвський 32) повідомив поліцію, що його сестриньці 17-літній Казимир Андрусини вийшов із дому й досі не вернувся. — Поліція арештувала 24-літню Христинку Бек, без місця замешкання, під замітом, що вона покинула 15-місячного хлопчика в брамі при вул. Трибунальській. — Поліція арештувала Л. Гайна, що представляючись як студент, збирав датки на сфальшовану листу. — До слідчого судді зголосився адвокат д-р Шаргел, за яким поліція шукала у зв'язку з аферою службовика кордонної сторожі Конопаньського, арештованого за намагання службове наджити; також д-ра Шаргеля замкнули до крешту.

— Краєва хроніка. Недалеко стації Бруховиць київська вчора пополудні під особовий поїзд Мик. Левичицький із Лисички. Левичицький згинув на місці. Причина самогубства покищо невідомо. — У Чорнятині, пов. Городенка згоріла загорода В. Шевчука; шкоду оцінюють на 1.500 зл. — У Пасічній, пов. Станіславів згоріло 5 димів, 2 стодоли і 2 шопи. Втрати доходять до 5000 зл. Пожежу спричинили мабуть діти. — Коломийська поліція притримала 40 власників реальностей, які не перевели приписаного реєстру. — Марія Якубинини, 18-літня служниця одного підстаршини зі Самбора, намагалася перейти по парпеті з одного вікна до другого, але зачепила електричний провід; струм її поразив, вона впала і згинула. — У Білозорині робітник В. Дронюк опустився до криниці, стратив притомність від газів, що там нагромадились і втонув. — Поліцей Хвойка з Коломиї трісая без вісти.

— Дорогий сон. Михайло Сидорак із Ваньків, пов. Самбір, який приїхав до Львова за орудками, пішов учора пополудні на Високий Земок і стомлений мандрівкою по Львові, зачепив на траві. Той короткий сон дорого його коштував, бо якийсь невідомий злодій украв Сидораків з кишені камізольки 1.600 зл. голяк. Просто не хочеться вірити, що є ще такі наївні люди, які хоч мають великі гроші при собі, легкодушно поводяться у Львові, в якому як роїться від різного роду дурисвітів, проїзиситів і злодіїв.

— Трагічна прогулянка по Дністрі. В Острій, бучацького повіту, вибралися три молоді дівчата на прогулянку човном по Дністрі. Внаслідок необережної поведінки чотирнадцятилітньої Марти Облещук човен перевернувся і дівчата впали до глибокої води. Дві з них урятувалися. Марта Облещук утопилася. Її тіло видобули щойно по кількохгодинній пошукачці.

— Електрифікація села. В селі Петликиві Старі, бучацького повіту, переводять електрифікацію. Переводять інсталяцію, що доставлятиме струм, який вивторює водна турбіна торгового млина Сьвідригелла. Не тільки всі установа і дома, але й вулиці дістануть електричне світло.

— Велика пожежа в Любачівщині В Любачів Старій пов. Любачів згоріла стодола Івана Судими, а від неї кільканаять хат з господарськими будинками і живим інвентарем. Пожежу спричинили діти, які бавилися сріпниками.

— Провідник „Залізної Гвардії“ добуватиме. Після розправи перед військовим касаційним судом у Букарешті проти провідника „Залізної Гвардії“ вивезли засудженого Котреану з військової в'язниці в Іллі до копальні солі, з військової визначають важкі роботи. В суботу почнеться новий процес проти „Залізної Гвардії“. Перед військовим судом стане 21 приїзників Котреану і провідників легіонного поряду під закидом бунту проти суспільного порядку. Обвинуваченим загрожує кара від 3 до 15 років в'язниці.

— Де сушити пеленки? Берлінський „Ангріф“ змушується на розпорядок власників вибачливих домі у західній ділянці Берліна, які не дозволяють перетворювати та сушити пеленок на балконах. Часом стоїть на становищі, що це недопустимість та асупіальна заборона і твердить, що внаслідок цієї заборони матері змушують сушити пеленки в мешканнях, обрешуючи в той спосіб життя мужам та цілому населенню.

— Ще 100.000 турків мають по кілька жінок. Як багатоженство в Туреччині вже від літ заборонено, то є там ще понад 100.000 чоловік, що мають дві або навіть більше жінок. Цей факт стверджує виразно урядова статистика, яка показує, що в Туреччині живе тепер

3.160.367 жонатих чоловік і 3.305.961 замужніх жінок. Як видно з тих чисел, є ще в Туреччині щонайменше 100.000 випадків багатоженства.

— 100.000 забитих, майже 10 мільонів ранених. Американська статистика подає, що в 1937-ому році згинуло у Злучених Державках у нещасливих випадках 106.000 людей. Крім того у різних випадках було ранених 9.900.000 осіб. У самоходових випадках було забитих 39.000 людей, ранених 1.360.000. Таким чином денно гинуло у самоходових випадках понад сто осіб. Статистики обраховують, що грошові втрати, звані з тими нещасливими випадками, доходять до 3 і пів мільярда доларів.

— Справжня муринаська радість. Серед муринів у Злучених Державках настало справжнє божество радість після перемоги Люїса над Шмелінгом. Юрби муринів стримали в багатьох американських містах вуличний рух. У Клівленді радість перемінилася в загальну бійку, яку поліція мусіла ліквідувати. В Шікаго муринів поперевертали стовпи трамвайних ліній, повибивали з радости шиби в вагонах, домах крамницях і т. д.

— Шмелінг лежить у ліжничі. З Америки повідомляють, що Шмелінг знаходиться під доглядом лікарів. Над станом його здоров'я ведуть дискусії не лиш лікарі, але й боксерські фахівці. Рентгенологічні світліни вказали, що Шмелінг має зломаний хребет вище правої нирки. Стан здоров'я Шмелінга, який після метчу лежить у ліжничі, трохи поправився. На думку лікарів лікування трісної кости буде довго і важке й затяжне. Тому, що Шмелінг хоче вернутися до Німеччини вже 2. липня, його перенесуть на німецький пароплав на носіках. Шмелінг заробив на цій програмі метчу 160.622 дол., Люїс дістав за свою двохвилинну стрічку 321.245 дол. На метчу було 72.000 людей, з того платних глядачів 66.227. Цей метч дав загального приходу 1.015.096 доларів. Це семий із черги боксерський метч в Америці, який дав більше, як мільон дол. приходу.

— Помер найстарший бразилієць. У Бразилії, недалеко Ріо де Жанейро помер Педро Вансель де Сантос, який уродився ще 24. вересня 1813. р. значить, прожив 124 роки. Померший пам'ятав ще своє місто як малу рибальську оселю. Небіжчик був найстаршим бразилієм.

— Катастрофи. У Гобс (Мексик) дійшло до вибуху підчас червоних шибів; згинуло 9-ох робітників. — Над Гжебенками біля Праги зударилася три літаки; один тільки врятувався на легкопаді, двоє згинуло. — Між Тур і Віалю Кудзе згорів французький військовий літак; згинуло 5-ох вищих старшин і 4-ох підстаршин.

— Канадійські п'ятенята на фільмі. У Канаді почали накручувати фільму п. н. „Життя дитини“, у якій виступають канадійські п'ятенята. На фільмі будемо мати нагоду побачити їх такими, якими вони є у буденному житті, бо фільмові світліни трактують вони як милу забаву.

— Вибух вулкану Аванчинський на Камчатці. Від 3-ох місяців викидає він каміння й попел, тепер поділася лавою, що спричинила пожежу лісів та стопила ледники. Розшала лава, вода пливе до моря руслом, широким на 20 км. Вулкан не вибухав 12 років.

— Нефуги книжок. Лікарські помати стверджують, що природна гірка вода „Францішка Йосифа“ має позитивний вплив ділає сприятливо і безбачиво.

§ Посмертні згадки.

В середу 22. червня 1938 р. помер на записанні легенів у шпиталі „Народної Лічниці“ у Львові інж. Василь Козіцький в 34-ім році життя. Він походив із селянської родини, скінчив Українську Господарську Академію в Подєбрадах в Чехословаччині з титулом інженіра на економічно-кооперативному факультеті. Був це визначний діяч української соціал-демократичної партії. Працював в українських робітничих організаціях у Перемишлі, де був директором Каси українських селян і робітників „Праця“, секретарем Товариства „Сирітський Захист“, книговодом Робітничого Консуму „Надія“, членом Комітету УСДП, членом Управління Кружка „Робітничої Громади“ і головою Українського Спортивного Робітничого Клубу „Спартак“. Як ширий і совісний робітник зєднав собі прихильність не тільки серед українського робітництва, але й інших верств українського громадянства Перемишлянина.

Похорони відбудуться у Львові в суботу 25. червня в год. 5. пополу з криниці Вірменської катедрі, при вул. Вірменській на Личаківський цвинтар.

Дописи.

БЕРЕЖАНИ.

В Зелено Неділю на ринку перед пароліткою церковною зібралася українська громадянство и. Вефжан. Ждали на процесі, щоб відвідати могилу герої. Процесія провадилася о. кан. Е. Балчистий разом з о. Шмелінгом і о. Д. Гугалом та двома дітими. Опісля хор Боні. В поході взяли участь всі установи. Крім того зрані усталися несли свій вінець. На військовому цвинтарі під камінним хрестом, на якому висівають сарви: „Душа от декорум ест про патрія мори“, вінок о. кан. Балчистий відголосив промову про традицію Зеленосвятоточних походів, відала шанувати релігійні і національні свята, щоб віра і пам'ять про Личаківський цвинтар змусили в українському народі зацікавитися до всіх вітні. Опісля відправили наважуду на могилу чотиря У. С. С. Каратинського, який пограв на Лисоні і теор лежить тут ще з кількома стрільцями. Могилу були урочайзовані і на кошик з них висіли палис У. С. С. На могилі зложено вітні. Великий військовий цвинтар висіли камінний хрест на могилі от. д-ра Коповича, окруженого команданта, де тож відправлено наважуду і після того процесія вернулася до церкви. Зеленосвятоточний похід саріни віру і дослав сили, бо участь в поході вказувала на обидва всі верств громадянства в похвалі перед нашими Героями.

Спорт.

СКЛАД УКРАЇНИ НА „ЧОТИРОМЕТЧ“ ПРОСВІТИ.

У доповідній до парламенту учора сесії івних дружин, позамеж сповідні склад України: Босні, Мільош І, Мільош ІІ; Романець, Цимбала, Красавський; Могоцький, Сисоцький, Гогольський, Богурат, Тихоліз (Король, Деміа і Каратинський).

Прогрешу тапу-нагороду анкетала відома наша фірма Степана Федіньського.

Пригадуємо, що в суботу тижня доплатиться в год. 4.15, а неділю в год. 1. пополу. Шир вступів: 0.50 і 1 зод.

Нові книжки й журнали.

SLOWO BOZE W PROGRAMACH POLSKIEGO RADIA. XI lat audycji religijnych. Nakładem Polskiego Komitetu Radiofonizacji Kraju, Warszawa, 1938.

Листування Адміністрації.

о. Петро Патріло. Тесту оголошення, на яке Ви надіслали зод. 2.— ми не одержали. Просимо його прислати. — Адміністрація

Театри.

Великий Театр:

Субота 23. в год. 4. пополу. „Пан Йосиф-кальський“, Год. 8. веч. „Король володар“.
Неділя 24. в год. 4. пополу. „Король володар“, год. 8. веч. „Пан Йосиф-кальський“.
Понеділок 27. в год. 8. веч. „Пан Йосиф-кальський“.

Театр Річководностей:

Субота 23. в год. 8. веч. „Іван“.
Неділя 24. в год. 4. пополу. „Іван“, год. 8. веч. „Іван“.
Понеділок 27. в. вистави нема

Український Театр дир. Йосифа Стадника (сеніора).

ЗОЛОЧІВ:

23. в. Нігуш-
24. в. Сиди заїтка.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілянич.

НАДІРНА:

23. в. Лісова пісня
24. в. Невольник

ДЕЛІТІН:

27. в. Орфей у пеклі.
28. в. Орфей.
29. в. Притода в Черті.
30. в. Лісова пісня.
1. в. Невольник.

Український Народний Театр ім. М. Садівського.

РОЖНІВ:

23. в. Чесна Сузання.
24. в. Гетьман Подуботок.
27. в. Малепа.

КОВАКИ:

23. в. год. 4. пополу. Шлях Вексиду.

27. в. год. 4. пополу. Гетьман Подуботок.

КУТН:

23. в. Йосиф Вексиду.
24. в. Чесна Сузання.
30. в. Гетьман Подуботок.

ІОСІП:

27. в. Гетьман Подуботок.

КАБЕ:

27. в. Шлях Вексиду
27. в. Чесна Сузання

Театр знайме до 1000 театрів і басейнів

Присылайте предплату!